

Mitropolitul Laurențiu, despre Sfântul Serafim cel Răbdător: Cea mai mare virtute a lui a fost statornicia

„Cea mai mare virtute a lui, pe care și-a recunoscut-o cu smerenie, a fost statornicia. Deși i s-a cerut să se mute în alte părți, el a rămas aici (la Mănăstirea Sâmbăta de Sus): a fost pus stareț, apoi a fost duhovnic și a rămas părintele mănăstirii”, a spus Mitropolitul Laurențiu al Ardealului despre Sfântul Serafim cel Răbdător.

Înaltpreasfinția Sa a acordat un interviu la Trinitas TV în cadrul emisiunii „Biserica azi”, realizată de Remus Rădulescu.

„Slujind zilnic, timp de 50 de ani, Sfânta Liturghie, chiar și în momentele de la sfârșitul vieții, când uita alte lucruri, firesc, niciodată n-a greșit un cuvânt din Sfânta Liturghie, o urmărea pe carte, ceea ce știa deja pe de rost urmărea cu atâta devoțiune, cu atâta dragoste”.

„El trăia Sfânta Liturghie ca și cum ar fi fost prima, iar acesta este un lucru extraordinar pentru că bucuria pe care o câștiga la Sfânta Liturghie o împărtășea cu toți cei din jur”, a mărturisit Mitropolitul Laurențiu.

Cel răbdător

Înaltpreasfinția Sa a povestit mai multe întâmplări din viața Sfântului Serafim cel Răbdător de la Sâmbăta de Sus.

„Răbdarea a fost una dintre calitățile sale, pentru că a fost monah, și-a asumat călugăria în toate valențele ei. De la iubire, a avut numele serafim, a fost cu adevărat serafic și îi iubea pe toți dimprejur și le zâmbea, le vorbea cu atâta căldură”, a explicat ierarhul.

„A fost atât de blând și de harismatic în toate încât nici nu știi ce să mai alegi, noi le simțeam pe toate”.

„Părintele Serafim, care mi-a fost duhovnic cât a trăit și cât a putut să ducă

lucrarea aceasta a duhovniciei a fost duhovnic și sprijin, ținând cont de faptul că un duhovnic nu este doar un iertător de păcate, nu este doar un călăuzitor, un îndrumător sau un sfătuitor, ci este un rugător puternic care te poartă pe brațe”.

Mitropolitul Laurențiu a mărturisit că Părintele Serafim i-a fost mereu alături: „Orice mărturie pe care aş aducea eu este mult prea slabă față de rolul și lucrarea pe care le-a îndeplinit Părintele Serafim”.

Sfântul Serafim cel Răbdător

Cuviosul Serafim s-a născut în data de 27 octombrie 1912, în satul Totoi, din județul Alba, primind la botez numele de Dimitrie.

În noiembrie 1938 a primit hirotonia în diacon și, la scurt timp, a fost trimis în Sfântul Munte Athos. Însoțit de Cuviosul Părinte Arsenie Boca, s-a așezat la Chilia Sfântul Ipatie, unde cei doi au fost timp de șase luni sub ascultarea ieroschimonahului Teodosie Domnariu, starețul Chiliei, luând sfat duhovnicesc și de la marele isihast român Cuviosul Antipa Dinescu.

Întorcându-se în țară, s-a așezat la Mănăstirea Sâmbăta de Sus, ctitoria Sfântului Constantin Brâncoveanu, lucrând la rezidirea acesteia, împreună cu Sfântul Cuvios Arsenie, în vremurile tulburi ale celui de Al Doilea Război Mondial. În 15 ianuarie 1941 a primit hirotonia întru preot și, la scurt timp, de praznicul Izvorului Tămăduirii, tunderea în monahism.

A trecut la viața veșnică în data de 20 decembrie 1990.

Sfântul Serafim cel Răbdător a fost canonizat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în anul 2024.

Sursă foto: Trinitas TV

basilica.ro